

for opgørelse af bruttoomsætningen og af de omsætningsbeløb m.v., som skal fratrækkes bruttoomsætningsen, før afgift beregnes.

Imidlertid skal prisfastsættelsen og forhandlingerne herom baseres på oplysninger om sektorens udgifter og ressourceforbrug. Det er også nødvendigt at have oplysninger til brug ved vurderingen af, om der er grundlag for nye forhandlinger i aftaleperioden, jfr. § 45. Regnskabsoplysninger for det enkelte apotek vil også danne grundlag for vurdering af tildeling af ekstraordinært tilskud eller afgiftslempe, jfr. § 51. Endelig skal der i forbindelse med regnskabsoplysningerne fortsat tilvejebringes en række oplysninger af faglig/statistisk art (f.eks. antal ordinationer til enkeltpersoner, til sygehuse osv.).

Regnskabsoplysningerne skal vedrøre de funktioner, der er omfattet af bevillingssystemet, jfr. §§ 11 og 12. Det indebærer, at indtægter og udgifter ved centraliseret produktionsvirksomhed ikke omfattes af regnskabsoplysningspligten. Som et af vilkårene for opnåelse af registreringsretten efter § 13 vil der blive krævet regnskabsindsigt, og sundhedsstyrelsen vil også være beføjet til at kræve nærmere oplysning om de fordelingsnøgler og normer, der anvendes til adskillelse af funktionerne.

For funktioner, der falder inden for apotekerbevillingen, men hvor indtægter fratrækkes før beregning af afgift/tilskud, jfr. § 52, må der opstilles retninglinier for en form for regnskabsmæssig adskillelse. Indtægter og udgifter ved salg af frihandelsvarer indgår nemlig i forhandlingerne om apotekernes bruttoavance, men de forbrugerpriser, som indenrigsministeren skal fastsætte regler for, vedrører kun lægemidler.

Apotekernes oplysninger om omsætning og overskud er hidtil opgjort ekskl. moms. Dette princip foreslås videreført. Der skal på regnskabsoplysningerne gives oplysning om ind- og udgåede momsbeløb.

Det er på den ene side væsentligt, at apoteksregnskabet til myndighederne afspejler de faktiske omkostninger, der er forbundet med apoteksdrift. På den anden side er en standardiseret opgørelse af omkostningerne – anvendelig for alle apoteker – hensigtsmæssig, dels for at regnskabsoplysningerne kan anvendes ved prisfastsættelsen, dels for at undgå for mange administrative kontrolfunktioner.

Standardiserede opgørelser er relevante for så vidt angår de »fiktive« udgiftsposter: forrentning af en nærmere defineret »anlægs kapital« vedrørende apoteket, afskrivning på inventargenstande og husleje for så vidt angår apotekslokaler i ejendomme, der ejes af apotekeren.

Begrundelsen for her at anvende standardiserede udgiftsberegninger er bl.a. den, at apotekernes driftsmæssige og private indtægter og udgifter ikke kan holdes adskilt, da apoteket ikke kan drives i selskabsform.

Den hidtidige forrentningsberegning agtes på flere punkter ændret. Efter gældende regler beregnes forrentning af kontiene for varelager, udestående fordringer, inventar og ikke-afskrevne indrentningsudgifter med en af sundhedsstyrelsen fastsat rente, der ikke kan være lavere end apotekerfondens rente. Denne renteberegning sker også i forhold til de rentefri kreditter, som grossisterne yder apotekerne. Omkostningerne herved indgår allerede i den pris, som apotekerne betaler for varerne. Til gengæld opgøres de udestående fordringer efter de gældende regler på tidspunkter, hvor disse er mindst.

Det forudsættes, at der på den ene side sker en reduktion af den indtjening, apotekerne har ud over det tilsigtede gennemsnitsudbytte i form af rentefrie leverandørkreditter, og at der på den anden side fuldt ud tages hensyn til forrentningsudgifterne vedrørende den kapital, der er nødvendig for at finansiere de udestående fordringer.

Hvad angår afskrivning anses det for hensigtsmæssigt med en regulering af de gældende satser for afskrivning af apoteksinventar, der betyder en relativ langsom afskrivning. Det må nærmere overvejes at lade reglerne om de kommende regnskabsoplysninger indeholde afskrivningssatser tilnærmende dem, der gælder for virksomheders regnskabsmæssige afskrivninger. Der er hermed intet foregrebet med hensyn til udgangspunktet for første forhandling om priser på lægemidler.

Huslejudgifter for apotekere, hvis apotekslokaler er i egen ejendom, fastsættes efter gældende regler i hvert enkelt tilfælde efter et markedslejeprincip, dvs. til det beløb, som lokalerne ved udleje til formålet kunne indbringe. Dette princip er på forskellig vis udbygget. I et udligningssystem, hvor der ikke som følge af bortfaldet af afgift (tilskud) på overskud vil være samme interesse omkring det enkelte apoteks konkrete udgiftskonti, bør det nærmere overvejes, om opgørelsen af denne udgiftspost kan gøres mere summarisk.

Til § 47

Der påregnes udarbejdet et standardskema til regnskabsoplysningerne. Omfanget vil antagelig kunne holdes på et par sider, afhængigt af, om de virksomhedsregnskaber, som apotekere indsender til skattemyndighederne i forbindelse med selvan-